

**«Ἐν ἱερεῦσι πιστός καί ἐν μάρτυσιν ἄριστος καί προφήτης ἔνδοξος ... τριπλῶ στεφάνῳ κατακοσμούμενος».**

Ἐορτάζει καί πανηγυρίζει σήμερα ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία τή μνήμη τοῦ προφήτου Ζαχαρίου, τοῦ πατέρα τοῦ τιμίου Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ τοῦ Κυρίου μας, μιᾶς ἱερῆς μορφῆς πού στέκεται στό μεταίχμιο μεταξύ Παλαιᾶς καί Καινῆς Διαθήκης καί τιμᾶται ἀπό τήν Ἐκκλησία μας ὡς ἱερεὺς, ὡς μάρτυς καί ὡς προφήτης, καθὼς στό πρόσωπό του συναντῶνται καί συνδυάζονται καί οἱ τρεῖς ιδιότητες.

Ἰερέας εὐλαβῆς καί πιστός ἦταν ἀφοσιωμένος στή λατρεία τοῦ Θεοῦ καί τήν προσευχή, ὅπως καί ἡ εὐσεβὴς σύζυγός του, ἡ Ἐλισάβετ, παρακαλώντας τόν Θεό νά δώσει καί σέ αὐτούς ἓνα παιδί, παρότι εἶχαν περάσει πλέον τά χρόνια καί φαινόταν ἀδύνατο.

Αὐτή τήν εὐλάβεια καί τήν ἀφοσίωση τοῦ εὐσεβοῦς ζεύγους ἀντάμειψε ὁ Θεός, χαρίζοντάς τους ἓνα παιδί, παρότι ἡ Ἐλισάβετ ἦταν μεγάλη στήν ἡλικία, «ἐν γήρει», λέγει ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, κατὰ τήν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καί διασώζει ὁ ἱερός εὐαγγελιστής Λουκάς.

Καί δέν τούς χάρισε ἀπλῶς ἓνα παιδί, ἀλλά, ὅπως προανήγγειλε καί πάλι ὁ Γαβριήλ, ὁ ὁποῖος ἐμφανίσθηκε μέσα στόν ναό τήν ὥρα πού θυμιάζε ὁ Ζαχαρίας, τό παιδί αὐτό θά ἦταν προφήτης καί θά ἦταν ἐκεῖνος πού θά προετοίμαζε τούς ἀνθρώπους γιά τήν ἔλευση τοῦ Μεσσίας.

Τά γεγονότα πού ἀκολούθησαν εἶναι γνωστά. Ὁ Ζαχαρίας δέν πίστευσε στά λόγια τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, μέ συνέπεια ὁ ἀρχάγγελος νά τιμωρήσει τήν ἀμφιβολία του μέ ἀφωνία, μέχρι τήν ἡμέρα πού θά πραγματοποιοῦντο ὅλα ὅσα τοῦ εἶπε.

Καί ὁ λόγος τοῦ ἀρχαγγέλου ἐπιβεβαιώθηκε. Ὁ Ζαχαρίας παρέμεινε ἄλαλος καί σιωπῶν μέχρι τήν ἡμέρα πού γεννήθηκε τό παιδί καί οἱ συγγενεῖς θέλησαν κατὰ τήν ὀνοματοδοσία τῆς ὄγδοης ἡμέρας, σύμφωνα μέ τήν ἰσραηλιτική παράδοση, νά τοῦ δώσουν τό ὄνομα τοῦ πατέρα του.

Ἡ Ἐλισάβετ ἐπέμενε ὅτι πρέπει νά τοῦ δώσουν τό ὄνομα Ἰωάννης, πού σημαίνει υἱός τῆς χάριτος. Ἐκεῖνοι πάλι τό ἀμφισβητοῦσαν, μέχρι πού ὁ Ζαχαρίας ἔγραψε τό ὄνομα Ἰωάννης, καί μόνο τότε μπόρεσε νά μιλήσει καί πάλι, εὐχαριστώντας τόν Θεό γιά τή δωρεά καί προφητεύοντας μέ τόν φωτισμό τοῦ Θεοῦ τό μέλλον τοῦ παιδιοῦ του, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

Ἡ ἀμφιβολία πού ἐξέφρασε ὁ ἅγιος Ζαχαρίας στόν ἀρχάγγελο δέν ἦταν ἀπιστία οὔτε ἀμφισβήτηση τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία ἐπικαλεῖτο καί ἐκεῖνος καί ἡ εὐσεβὴς καί ἁγία σύζυγός του, ἡ Ἐλισάβετ. Ἦταν μᾶλλον ἔκφραση ταπεινώσεως, γιατί αἰσθανόταν ἀνάξιος γιά νά γίνει ἀποδέκτης μιᾶς τόσο μεγάλης δωρεᾶς. Γι' αὐτό καί ἡ τιμωρία πού τοῦ ἐπέβαλε ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ εἶχε προσωρινό καί παιδευτικό χαρακτήρα, καί αὐτό ἀποδεικνύεται ἀπό τό προφητικό χάρισμα πού ἔλαβε στή συνέχεια, δεῖγμα τῆς εὐνοίας τοῦ Θεοῦ.

Ὅμως ὁ προφήτης Ζαχαρίας ἀπέδειξε τήν πίστη του καί τήν εὐνοία τοῦ Θεοῦ καί μέ τό μαρτύριό του. Μετά τή γέννηση τοῦ Χριστοῦ ὁ Ζαχαρίας κήρυττε ὅτι ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος γέννησε ὄντως τόν Θεό καί παρέμεινε μετά τόκον παρθένος, κάτι πού ἐνοχλοῦσε τούς Ἑβραίους, ὅπως καί τό γεγονός ὅτι, ὅταν ὁ Ἡρώδης ἔδωσε ἐντολή νά σφαγοῦν ὅλα τά νήπια μέχρι δύο ἐτῶν, ὥστε νά φονευθεῖ μεταξύ αὐτῶν καί ὁ Χριστός, ὁ ἅγιος Ζαχαρίας ἔκρυψε τήν Ἐλισάβετ καί τόν μικρό Ἰωάννη σέ ἓνα σπήλαιο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, γιά νά σωθεῖ καί νά ἐκπληρώσει τήν ἀποστολή του ὡς Πρόδρομος τοῦ Κυρίου.

Τά δύο αὐτά γεγονότα ἐξόργισαν τούς Ἑβραίους πού τόν κατήγγειλαν στόν Ἡρώδη καί ἔτσι ὁ προφήτης Ζαχαρίας ἐφονεύθη μεταξύ ναοῦ καί θυσιαστηρίου, καί ἔλαβε τόν στέφανο τοῦ μαρτυρίου γιά νά τιμᾶται ὄχι μόνο ὡς πιστός ἱερέας καί προφήτης ἀλλά καί ὡς μάρτυς.

Αὐτή τήν εὐσέβεια τοῦ προφήτου Ζαχαρίου ἀλλά καί τῆς συζύγου του Ἑλισάβετ καθώς καί τήν ἀφοσίωσή τους στά ἔργα τοῦ Θεοῦ, μιμήθηκαν καί οἱ μακαριστοί ἀδελφοί μας, ὁ πρωτοπρεσβύτερος π. Κωνσταντῖνος Πλευράκης καί ἡ εὐλαβῆς πρεσβυτέρα του Στυλιανή, τῶν ὁποίων τελοῦμε σήμερα τό μνημόσυνο.

Καί οἱ δύο ἀείμνηστοι ἀδελφοί μας, μή ἔχοντας δικά τους παιδιά, ἀφιέρωσαν τή ζωή τους στά παιδιά πού εἶχαν ἀνάγκη βοήθειας, ἀρχικά σέ διάφορα σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Γερμανίας, ὅπου δίδασκε ὁ π. Κωνσταντῖνος, καί στή συνέχεια γιά σαράντα καί πλέον ἔτη στό Ἰδρυμα «Ὁ Εὐαγγελιστής Μᾶρκος», τό ὁποῖο ἐμπνεύσθηκε καί ὁραματίσθηκε ὁ ἴδιος, καί στό ὁποῖο προσέφερε ὄχι μόνο τήν παρουσία του ἀλλά καί τίς δυνάμεις καί τήν ἐνέργειά του μαζί μέ τήν πρεσβυτέρα μέ σκοπό τήν προστασία τῆς ζωῆς καί τῆς μητρότητος.

Στόν ξενώνα πού δημιούργησε καί λειτουργεῖ ἀπό τό 1984 φιλοξενήθηκαν καί βρῆκαν ἀγάπη, στοργή καί προστασία πολλές ἐμπερίστατες ἐγκυμονοῦσες καί κακοποιημένες γυναῖκες, μέ σκοπό νά μὴν προχωρήσουν σέ ἔκτρωση ἀλλά νά βοηθηθοῦν στή γέννηση καί τήν ἀνατροφή τοῦ παιδιοῦ τους.

Ὁ ἀείμνηστος π. Κωνσταντῖνος Πλευράκης καί ἡ πρεσβυτέρα Στυλιανή συμπαραστάθηκαν καί τή δική μας προσπάθεια τά πρῶτα χρόνια τῆς ὁργανώσεως τοῦ τριημέρου φιλοξενίας κυριῶν καί τούς θυμόμαστε πάντοτε μέ ἀγάπη καί εὐγνωμοσύνη, εὐχόμενοι πάντοτε, ὅπως καί σήμερα, γιά τήν ἀνάπαυση τῶν ψυχῶν τους.